

Discurs del president de la Generalitat en la presa de possessió d'Alfred Bosch com a conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència

Palau de la Generalitat, 23 de novembre de 2018

Bon dia a tothom, president del Parlament, conselleres i conselleres. Benvinguts tots a la Casa de la Diputació del General, a la Generalitat de tots.

*«-Corre enllà, corre enllà, corre enllà, Barcelona,
que ja et cal esser una altra per ésser la que deus;
perquè ets alta i airosa i fas molta planta,
però bé et falta encara molt més del que tens.»*

Són tan sols quatre versos d'una llarga 'Oda nova a Barcelona' amb què Joan Maragall descrivia amb aquella precisió seva característica el Cap i Casal. Una ciutat que era alhora covarda i riallera, arrauxada i traçuda, vana i encisera...

Conseller Maragall, ara ja candidat a les eleccions municipals de Barcelona, moltes gràcies per la feina feta aquests mesos al Govern. Heu endegat i heu tornat a posar en marxa allò que l'esperit de venjança d'un estat obsedit contra l'exercici democràtic de l'autodeterminació va desballestar en forma de 155.

Les delegacions diplomàtiques de Catalunya al món o la reactivació del Diplocat són dos clars exemples d'aquesta feina

de restitució que era imprescindible per continuar avançant cap a la formalització de la República.

Per tant, moltes gràcies per la feina, per l'esperit de servei, i molt bona sort en aquesta nova empresa que us proposeu en una ciutat que, tal com deia el vostre avi, li falta encara molt més del que té.

«La lluita de l'home contra el poder és la lluita de la memòria contra l'oblit.» Amb aquesta frase de Milan Kundera, Alfred Bosch tanca un esplèndid llibre sobre Nelson Mandela publicat el 1995. I em sembla una magnífica frase per a la nova etapa que l'ara conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència té encomanada.

Explicar Catalunya al món, que sigui més coneguda i reconeguda, és també una part d'aquesta lluita de la memòria contra l'oblit i, per tant, de la lluita que fem les persones contra el poder.

Com a bon coneixedor de la figura i el llegat de Mandela, Bosch explicava en un article en motiu de la mort del líder sud-africà que, en els seus 27 anys de presó, li havien ofert sortir-ne diverses vegades si renunciava a la seva lluita. La seva resposta sempre va ser la mateixa: fins que tothom no fos lliure a Sud-àfrica, ell tampoc no volia ser-ho.

I tanmateix, Bosch reflexionava ara fa cinc anys sobre la lliçó de Mandela: "Va combinar la fermesa amb el do de l'oportunitat i amb una disposició sempre a negociar sense renunciar a la veritat i a les seves conviccions. Aquesta va ser una lliçó política

i moral de primer ordre: saber que hauràs de parlar i que t'hauràs d'entendre amb el teu rival, però sense renunciar a allò que és just i que ha motivat la lluita de tota la teva vida.”

Evidentment, en ple procés d'independència de Catalunya i salvant totes les distàncies, el conseller afegia: “Això va fer Mandela a Sud-àfrica i penso que també ho hem de fer a Catalunya.”

No m'allargo més amb les referències a Mandela, encara que seria ben interessant perquè Bosch li va dedicar tota una tesi doctoral. I és que Bosch té també una llarga experiència com a corresponsal a diversos països, més enllà de Sud-àfrica, que, crec conseller, en serà molt útil en la vostra nova tasca.

Us demano que actueu com a ministre d'Afers Exteriors del país amb la mirada posada en els objectius que ens hem compromès i que tenim encomanats. Tal com has dit aquestes últimes hores, Catalunya té dret a ser coneguda i reconeguda. I té dret també a veure respectat i reconegut el seu dret a l'autodeterminació. Aquesta, juntament amb cercar la millor representació per als catalans al món, serà la tasca central del Departament.

Tots recordem Alfred Bosch liderant a Barcelona la multitudinària consulta popular sobre la independència. Un escriptor, un home culte, de cultura, que parla set idiomes es posava, a la capital del país, al capdavant de la iniciativa popular que havia encès la guspira de l'anhel de la llibertat. També la seva experiència a l'Ajuntament, on ha demostrat implicació i voluntat de servei, seran, sens dubte, un bon coixí per a la nova experiència.

Ens cal ara emprendre una enorme tasca per explicar a tots els racons on ens vulguin escoltar la greu situació d'amenaça dels drets civils i de les llibertats polítiques que vivim a Catalunya. Que és una amenaça constant i sistemàtica contra els independentistes, però que va més enllà i ataca també tothom qui gosa qüestionar una monarquia que fa aigües i un sistema de justícia en crisi constant i que demostra l'absència de separació de poders de l'estat espanyol.

El qüestionament de la capacitat de garanties democràtiques a l'estat és cada cop més evident als ulls d'Europa, que emet sentències molt clares en aquest sentit des del Tribunal dels Drets Humans d'Estrasburg. Aquesta situació necessita d'una dedicació intel·ligent i efectiva, que s'afegeixi a la magnífica tasca que estan fent el president Puigdemont i els consellers i conselleres, companys de l'exili. Cal que potenciem tant com sigui possible tots els altaveus de què disposem perquè la situació actual és insostenible.

El conseller que hauria de ser avui aquí, Raül Romeva, és a la presó per haver defensat el dret de tots els catalans sense excepció de decidir el seu futur col·lectiu. El seu exemple i el de la resta de presos polítics que resten confinats a les presons ja ens serveix per fer entendre la brutalitat de l'esperit de venjança d'un estat que no accepta el veredict de les urnes i que mira de guanyar a uns tribunals sense garanties allò que els catalans no li volen donar, ni li donaran mai: la rendició.

Benvingut, conseller Bosch, a l'equip. Tenim moltes ganes de treballar i de fer-ho per aconseguir els honorables objectius que ens hem proposat de manera democràtica, no violenta i lliure.

Per acabar, conseller, aprofito una d'aquestes frases brillants que va deixar escrites Mandela i que tan bé coneixeu: “Que les teves decisions siguin un reflex de les teves esperances i no de les teves pors.”

Bona feina, endavant, sempre endavant!